

Álláté passió

ELSŐ RÉSZ

No. 1 Kórus

KÓRUS I.

Jöjjetek, leányok, sírjátok velünk!

Nézzétek!

KÓRUS II.

Kit?

KÓRUS I.

A Vőlegényt. Nézzetek rá!

KÓRUS II.

Hogyan?

KÓRUS I.

Mint bárányra!

KÓRUS III.

Ó, Isten ártatlan Báránya,
Akit a keresztfán megöltek.

KÓRUS I.

Nézzétek...

KÓRUS II.

Mit?

KÓRUS I.

Nézzétek béketűrését.

KÓRUS III.

Mindig türelmes voltál,
Noha mindig megvetettek.

KÓRUS I.

Nézzetek...

KÓRUS II.

Hová?

KÓRUS I.

... bűneinkre;

KÓRUS III.

Minden bűnünket te hordoztad,
Különben el kellett volna csüggednünk.

KÓRUS I.

Nézzétek őt, szeretetből és irgalomból
keresztjének fáját maga vitte!

KÓRUS III.

Irgalmazz nekünk, ó Jézus!

No. 2 Recitativo

EVANGÉLISTA

Mikor mindezeket a beszédeket elvégezte vala
Jézus, monda az ő tanítványainak:

JÉZUS

Tudjátok, hogy két nap múlva a Húsvétnek
ünnepe leszén, és az Emberfia elárultatik, hogy
megfeszíttessék.

No. 3 Korál

Szeretett Jézusunk, mi rosszat tettél,
Hogy ilyen kegyetlen ítéletet hoztak ellened?
Mi a vétked? Milyen bűnbe estél?

No. 4 Recitativo

EVANGÉLISTA

Akkor egybegyűlének a főpapok és írástudók
és a nép vénei a főpap házába, akit Kajafásnak
hívtak. És tanácsot tartának, hogy Jézust
álnoksággal megfognák és megöljék. De azt
mondják vala:

No. 5 Kórus

Ne az ünnepen: hogy zendülés ne legyen a
nép között.

No. 6 Recitativo

EVANGÉLISTA

És mikor Jézus Bethániában, a poklos Simon
házában vala, méne hozzá egy asszony, akinél
vala drága kenetnek alabástrom szelencéje, és
az ő fejére tölté, amint az asztalnál ül vala.
Látván pedig ezt az ő tanítványai,
bosszankodának, mondván:

No. 7 Kórus

Mire való ez a tékozlás? Mert eladhatták volna
ezt a kenetet nagy áron, és adhatták volna a
szegényeknek.

No. 8 Recitativo

EVANGÉLISTA

Mikor pedig ezt észrevette Jézus, monda
nékik:

JÉZUS

Miért bántjátok ezt az asszonyt? hiszen jó
dolgot cselekedett énvelem. Mert a szegények
mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek
mindenkor veletek. Mert hogy ő ezt a kenetet
testemre töltötte, az én temetésemre
cselekedte azt. Bizony mondom néktek:
valahol az egész világon prédikáltatik az
Evangélium, amit ez énvelem cselekedék, az is
hirdettetik az ő emlékezetére.

No. 9-10. Recitativo és Ária

ALT

Ó, én édes Üdvözítőm,
Amikor tanítványaid dőrén perlekednek,
Hogy e kegyes asszony
Testedet a kenettel
A temetésre akarja előkészíteni,
Akkor engedd,
Hogy a szememből patakozó könnyekből
Egy csepp fejedre hulljon.

Vezekléstől és bűnbánattól
Szakad meg a bűnös szív,
Hogy könnycseppjeim
Neked, drága Jézus
Enyhet adjanak.
Vezekléstől és bűnbánattól *stb.*

No. 11 Recitativo**EVANGÉLISTA**

Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskáriótes Júdásnak hívtak, a főpapokhoz menvén monda:

JÚDÁS

Mit akartok nékem adni, ha én kezetekbe adom őt?

EVANGÉLISTA

Azok pedig adattak néki harminc ezüst pénzt. És attól fogva alkalmat keres vala, hogy elárulja őt.

No. 12 Ária**SZOPRÁN**

Vérezz csak, szerető szív!
Ó, a gyermek, kit neveltél,
Kit kebleden tápláltál,
Nevelőjét megöléssel fenyegeti,
Mert kígyóvá változott.
Vérezz csak *stb.*

No. 14 Recitativo**EVANGÉLISTA**

A kovásztalan kenyerek első napján pedig Jézushoz menének a tanítványok, mondván:

No. 14 Kórus

Hol akarod, hogy elkészítsük neked ételül a húsvéti bárányt?

No. 15 Recitativo**EVANGÉLISTA**

Ő pedig monda:

JÉZUS

Menjetek el a városba, ama bizonyos emberhez, és mondjátok néki:
A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a Húsvétot tanítványaimmal.

EVANGÉLISTA

És úgy cselekedének a tanítványok, amint Jézus parancsolta vala nékik; és elkészíték a húsvéti bárányt. Mikor pedig beesteledék, letelepszik vala a tizenkettővel, és amikor esznek vala, mondá:

JÉZUS

Bizony mondom néktek: ti közületek egy elárul engem.

EVANGÉLISTA

És felettébb megszorodva, kezdének mindannyian mondani néki:

KÓRUS

Én vagyok-é az, Uram?

No. 16 Korál

Én vagyok az, bűnhődnöm nekem kellene,
Összekötött kézzel
És lábbal a pokolban.
Az ostorozást és megkötözést,
És mindazt, amit elszenvedtél,

Az én lelkem érdemelné.

No. 17 Recitativo**EVANGÉLISTA**

Ő pedig felelvén, monda:

JÉZUS

Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. Az Emberfia jóllehet elmegyén, amint meg van írva felőle. De jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja. Jobb volna annak az embernek, ha nem született volna.

EVANGÉLISTA

Megszólalván Júdás is, aki elárulja vala őt, monda:

JÚDÁS

Én vagyok-é az, Mester?

EVANGÉLISTA

Monda néki:

JÉZUS

Te mondád.

EVANGÉLISTA

Mikor pedig evének, vevé Jézus a kenyeret, és hálákat adván, megtöré és adá a tanítványoknak és monda:

JÉZUS

Vegyétek, egyétek; ez az én testem!

EVANGÉLISTA

És vevén a poharat, és hálákat adván, adá azoknak, ezt mondván:

JÉZUS

Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára. Mondom pedig néktek, hogy mostantól fogva nem iszom a szőlőtökének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újat iszom veletek az én Atyámnak országában.

No. 18-19 Recitativo és Ária**SZOPRÁN**

Bár könnyben úszik szívem,
Hogy Jézus tőlünk búcsút vett,
Testamentoma mégis boldoggá tesz:
Testét és vérét – ó, milyen kincs! –
Kezeimre bízta.
Ahogy a földön
Nem haragudhatott övéire,
Úgy szereti őket mindvégig.

Neked akarom adni szívemet,

Lakozz benne, Üdvözítöm.

Én benned akarok lakozni,

Bár Neked az egész világ túl kicsiny.

Ó, mégis te egyedül

Égnél, földnél több legyél nekem!

Neked akarom *stb.*

No. 20 Recitativo**EVANGÉLISTA**

És dicséretet énekelvén, kimenének az Olajfák hegyére. Akkor monda nekik Jézus:

JÉZUS

Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok én bennem. Mert meg van írva: Megverem a pásztort és elszélednek a nyájnak juhjai. De feltámadásom után, elöttetek megyek majd Galileába.

No. 21 Korál

Ismerj fel engem, őrzöm,
Pásztorom, viseld gondomat!
Tőled, minden javak kútfejétől
sok jót kaptam.
Szád felüditett
Tejjel és édes eledellel,
Lelked engem
Mennyei boldogsággal töltött el.

No. 22. Recitativo

EVANGÉLISTA

Péter pedig felelvén, monda néki:

PÉTER

Ha mindnyájan megbotránkoznak is tebenned, én soha meg nem botránkozom.

EVANGÉLISTA

Monda néki Jézus:

JÉZUS

Bizony mondom néked: ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem.

EVANGÉLISTA

Monda néki Péter:

PÉTER

Ha meg is kell veled halnom, meg nem tagadlak téged.

EVANGÉLISTA

Hasonlóképpen szólnak vala a többi tanítványok is.

No. 23 Korál

Itt akarok maradni nálad,
Ne utasíts el engem!
Nem akarok elmenni tőled,
amikor szíved megszakad!
Amikor szíved vére elfolyik,
A végső haláltusán,
Én akkor karjaimban és ölemben
Akarlak tartani.

No. 24 Recitativo

EVANGÉLISTA

Akkor elméne Jézus velök egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és monda a tanítványoknak:

JÉZUS

Üljetek le itt, míg elmegyek és amott imádkozom.

EVANGÉLISTA

És maga mellé vevén Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezdte szomorkodni és gyötrődni. Ekkor monda nekik:

JÉZUS

Felette igen szomorú az én lelkem mindhalálíg, maradjatok itt, és vigyázzatok énvelem.

No. 25-26 Recitativo, Ária és Kórus

TENOR

Ó fájdalom! Itt remeg az elgyötört szív;
Hogyan hanyatlik le, hogyan sápad az arca!

KÓRUS

Mi az oka mindezeknek a gyötrelmeknek?

TENOR

A bíró vezeti őt törvény elé.
Ott nincs vigasz, és nincs segítő.

KÓRUS

Ó! az én bűneim sújtottak téged!

TENOR

A poklok minden kínját szenvedni el,
Mások bűneiért kell fizetnie.

KÓRUS

Én voltam, ó Uram, Jézus, aki mindezt
elkövette,
Amit elszenvedtél!

TENOR

Ó, ha a szeretetem félelmedet,
Üdvözítőm, és remegésedet
csökkenthetné vagy elviselni segítené,
Mily szívesen maradnék itt!

TENOR

Én Jézusommal akarok virrasztani!

KÓRUS

Így alusznak el bűneink.

TENOR

Halálomért
Vezekel lelkének gyötrelmével;
Bánata örömmel tölt el.

KÓRUS

Ezért megváltó szenvedése
Keserű, mégis édes kell legyen.

TENOR

Én Jézusommal akarok virrasztani.

KÓRUS

Így alusznak el bűneink.

No. 27 Recitativo

EVANGÉLISTA

És egy kissé előre menve, arca borulva,
könyörögvén és mondván:

JÉZUS

Atyám! ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár;
mindazonáltal ne úgy legyen, amint én akarom,
hanem amint te.

No. 28-29 Recitativo és Ária

BASSZUS

A Megváltó leborul Atyja előtt,
Hogy engem és mindenkit

Bukásunkból ismét
Isten kegyelmébe emeljen fel.
Kész kiinni
A halál keserű poharát,
Amelybe
E világnak bűnei
ömlöttek és fertelmesen bűzlenek,
Mert az Istennek így tetszett.

Szívesen elfogadom
A keresztet és a serleget,
Hiszen Megváltóm után iszom.
Mert az ő tejjel és mézzel folyó szája
Annak okát
És a szenvedés keserves csúfságát
Az első korty által megédesítette.
Szívesen elfogadom *stb.*

No. 30 Recitativo

EVANGÉLISTA

Akkor méne a tanítványokhoz és aludva találá őket, és monda nékik:

JÉZUS

Így nem bírtatok vigyázni velem egy óráig sem?

Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek;
mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtlen.

EVANGÉLISTA

Ismét elméne másodszer is, és könyörge, mondván:

JÉZUS

Atyám! ha el nem múlhatik tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod.

No. 31 Korál

Amit Isten akar, legyen meg mindig,
Az ő akarata a legjobb,
Kész segítségére sietni azoknak,
Aki erősen hisznek benne.
Segít a szükségben
A jóságos Isten
És mértékkal büntet.
Aki Istenben bízik
És szilárdan épít rá,
Azt sosem hagyja el.

No. 32 Recitativo

EVANGÉLISTA

És mikor visszatér vala, ismét alva találá őket, mert megnehezdedtek vala az ő szemeik. És otthagya őket, ismét elméne és imádkozék harmadszor, ugyanazon beszéddel szólván. Ekkor méne az ő tanítványaihoz és monda nékik:

JÉZUS

Aludjatok immár és nyugodjatok. Ímé, elközelgett az óra, és az Emberfia a bűnösök kezébe adatik. Keljete fel, menjünk! Ímé elközelgett, aki engem elárul.

EVANGÉLISTA

És még mikor beszél vala, ímé Júdás, egy a tizenkettő közül, eljőve és vele együtt sok nép kardokkal és botokkal, a főpapoktól és a nép véneitől. Aki pedig őt elárulja vala, jelt ada nékik, mondván: „Akit én majd megcsókolok, ő az, fogjátok meg őt!” És mindjárt Jézushoz lépván, monda:

JÚDÁS

Üdvöz légy, Mester!

EVANGÉLISTA

És megcsókolá őt. Jézus pedig monda néki:

JÉZUS

Barátom, miért jöttél?

EVANGÉLISTA

Akkor hozzámenvén, kezeiket Jézusra tették és megfogák őt.

No. 33 Duett és Kórus

SZOPRÁN, ALT ÉS KÓRUS

Így hát Jézusom fogoly.

KÓRUS

Hagyjátok őt! Álljatok meg! Ne kötözzétek meg!

SZOPRÁN, ALT

A hold és a csillagok
A fájdalomtól lehanyatlottak,
Mert Jézusom fogoly.

KÓRUS

Hagyjátok őt! Álljatok meg! Ne kötözzétek meg!

SZOPRÁN, ALT

Elviszik őt, megkötözve.

KÓRUS

Mennydörgés és villámlás, elenyésztek a felhőkben?

Tárd ki tüzes mélységed, ó pokol,
Rombold le, rontsd össze, emészd el,
Zúzd szét hirtelen dühöddel
A hamis árulót,
A gyilkos vért!

No. 34 Recitativo

EVANGÉLISTA

És íme, egyik azok közül, akik a Jézussal valának, kinyújtván a kezét és a főpap szolgáját megcsapván, levágá annak egyik fülét.

Akkor monda néki Jézus:

JÉZUS

Tedd helyére kardodat; mert akik kardot fognak, kard által vesznek el. Avagy azt gondolod-é, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém többet tizenkét sereg angyalnál? De mi módon teljesednének be az Írások, hogy így kell lenni?

EVANGÉLISTA

Ugyanekkor monda Jézus a sokaságnak:

JÉZUS

Mint valami latorra, úgy jöttetek kardokkal és botokkal, hogy megfogjatok engem. Naponként nálatok ültem, tanítván a templomban, és nem fogtatok meg engem. Mindez pedig azért lőn, hogy beteljesedjenek a próféták írásai.

EVANGÉLISTA

Ekkor elhagyák őt a tanítványok mind, és elfutának.

No. 35 Korál

Ó, ember, sirasd nagy bűnödöt;

Amiért Krisztus Atyja ölét

Elhagyta s a földre jött.

Egy tiszta és zsenge szűztől

Értünk itt megszületett,

Közvetítő akart lenni.

A halottaknak életet adott,

És minden betegséget meggyógyított,

Amíg órája el nem jött,

Hogy értünk magát feláldozza

És bűneink nehéz terhét

Egészen a keresztig hordozhassa.

MÁSODIK RÉSZ

No. 36 Áris és Kórus

ALT

Ó! Jézusom elment!

KÓRUS

Hová ment szerelmesed,

Asszonyok szépe?

ALT

Lehetséges ez, hihetek a szememnek?

KÓRUS

Szerelmesed hol bolyong?

ALT

Ó! az én bárányom a tigrisek karmai között!

Ó! hová lett Jézusom?

KÓRUS

Mi is veled akarjuk keresni őt.

ALT

Ó! mit mondjak majd lelkenek,

Ha aggódva kérdez?

Ó, hová lett Jézusom?

No. 37 Recitativo

EVANGÉLISTA

Azok pedig megfogván Jézust, vivék Kajafához, a főpaphoz, ahol az írástudók és a vének egybegyültek vala. Péter pedig követi vala őt távolról egész a főpap pitvaráig; és bemenvén, ott ül vala a szolgálkkal, hogy lássa a végét. A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonyosságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék őt; és nem találának.

No. 38 Korál

Csalfán félrevezetett a világ

Hazugsággal és hamis koholmányokkal,

Sok hálójával és titkos csapdáival,

Uram, védj meg

E veszélyben,

És ments meg a hamis álnokságtól!

No. 39. Recitativo

EVANGÉLISTA

És noha sok hamis tanú jött vala elő, mégsem találának. Utoljára pedig eljövén két hamis tanú, monda:

HAMIS TANÚK

Ez azt mondta: Leronthatom az Isten templomát és három nap alatt felépíthetem azt.

EVANGÉLISTA

És fölkelvén a főpap, monda néki:

FŐPAP

Semmit sem felelsz-e arra a

tanúbizonyosságra, amit ezek tesznek ellened?

EVANGÉLISTA

Jézus pedig hallgat vala.

No. 40 Recitativo

TENOR

Jézusom hallgatással felel

A hamis vádakra,

Hogy ezáltal megmutassa nekünk:

Irgalmas akarattal

Kész szenvedni értünk,

És hogy hasonló gyötrelemben

Hozzá hasonlók legyünk,

És az üldözéskor némán hallgassunk.

No. 41 Ária

TENOR

Türelem!

Amikor hamis nyelvek szurkálnak.

Ha vélt bűnömért

Gyalázatot és gúnyt kell túrnöm,

Álljon bosszút a jó Isten

szívem ártatlanságáért.

Türelem, türelem *stb.*

No. 42 Recitativo

EVANGÉLISTA

És felelvén a főpap monda néki:

FŐPAP

Az élő Istenre kényszerítelek téged, hogy mondd meg nekünk, ha te vagy a Krisztus, az Istennek fia.

EVANGÉLISTA

Monda néki Jézus:

JÉZUS

Te mondad. Sőt, mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát ülni az Istennek hatalmas jobbán és eljöni az égnek felhőiben.

EVANGÉLISTA

Ekkor a főpap megszaggatá a ruháit, és

monda:

FŐPAP

Istent káromolta. Mi szükségünk van még bizonyosságokra? Ímé, most hallottátok az ő káromlását! Mit gondoltok?

EVANGÉLISTA

Azok pedig felelvén, mondának:

KÓRUS

Méltó a halálra!

No. 43 Recitativo

EVANGÉLISTA

Akkor szemébe köpdösének és arcul csapdosák őt, némelyek pedig botokkal verék, mondván:

KÓRUS

Prófétáld meg nekünk, Krisztus, kicsoda az, aki üt téged?

No. 44 Korál

Ki ütött úgy meg, Megváltóm,
És oly kegyetlenül kicsoda kínozta?
Te nem vagy bűnös,
Mint mi és gyermekeink;
Te bünt nem ismeresz.

No. 45 Recitativo

EVANGÉLISTA

Péter pedig künn ül vala az udvaron, és hozzá mérvén egy szolgálóleány, monda:

ELSŐ SZOLGÁLO

Te is a galileai Jézussal valál!

EVANGÉLISTA

Ő pedig mindenkinek hallatára megtagadá, mondván:

PÉTER

Nem tudom, mit beszélsz.

EVANGÉLISTA

Mikor pedig kiméne a tornácra, meglátá őt egy másik szolgálóleány, és monda az ott levőknek:

MÁSODIK SZOLGÁLO

Ez is a názáreti Jézussal vala.

EVANGÉLISTA

És ismét megtagadá esküvéssel, hogy:

PÉTER

Nem is ismerem ezt az embert.

EVANGÉLISTA

Kevés idő múlva pedig az ott álldogálók menének hozzá, és mondának Péternek:

No. 46 Kórus és Recitativo

KÓRUS

Bizony, te is közülük való vagy; hiszen a te beszéded is elárul téged.

EVANGÉLISTA

Ekkor átkozódni és esküdni kezdte, hogy:

PÉTER

Nem ismerem ezt az embert.

EVANGÉLISTA

És a kakas azonnal megszólala. És megemlékezék Péter a Jézus beszédéről, aki

ezt mondotta vala néki: Mielőtt a kakas szólana, háromszor megtagadsz engem. És kimenvén onnan, keservesen síra.

No. 47 Áris

ALT

Irgalmaz nekem, Istenem,
Könnyeimért;
Nézd, itt előtted
Szívem és szemem keserűen zokog.
Irgalmaz, Istenem,
Könnyeimért!

No. 48 Korál

Bár elfordultam tőled,
Mégis visszatérek;
Engesztelődj ki irántunk,
Hiszen Fiad bennünket a félelme
És halálos gyötrődése által kibékített Veled.
Én nem tagadhatom le a bűnt,
De a Te kegyelmed és jóakarod
Sokkal nagyobb, mint a bűn, mely bennem van.

No. 49 Rezitativo

EVANGÉLISTA

Mikor pedig reggel lőn, tanácsot tartának mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt megöljék. És megkötözvén őt, elvívék és átadák őt Poncius Pilátusnak, a helytartónak. Akkor látván Júdás, aki őt elárulá, hogy elítélték őt, megbánta dolgát, és visszavivé a harminc ezüst pénzt a főpapoknak és a véneknek, mondván:

JÚDÁS

Vétkeztem, hogy elárultm az ártatlan vért.

EVANGÉLISTA

Azok pedig mondának:

KÓRUS

Mi közünk hozzá?
Te lássad!

No. 50 Rezitativo

EVANGÉLISTA

Ő pedig eldobván az ezüst pénzeket a templomban, eltávozék; és elmenvén felakasztá magát. A főpapok pedig felszedvén az ezüst pénzeket, mondának:

FŐPAPOK

Nem szabad ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vérnek ára.

No. 51 Ária

BASSZUS

Adjátok vissza Jézusomat!
Lássátok a pénzt, a vérdíjat
A tékozló fiú
Lábaitok elé szórja.
Adjátok vissza Jézusomat!

No. 52 Rezitativo**EVANGÉLISTA**

Tanácsot ülven pedig, megvásárlák azon a fazekasnak mezejét idegenek számára való temetőnek. Ezért hívják ezt a mezőt vér mezejének mind e mai napig. Ekkor teljesedék be Jeremiás próféta mondása, aki így szólott: „És vevék a harminc ezüst pénzt, a megbecsültnek árát, akit Izráel fiai részéről megbecsültek, és adák azt a fazekas mezejéért, amint az Úr rendelte volt nékem.” Jézus pedig ott áll a helytartó előtt; és kérdezé őt a helytartó, mondván:

PILÁTUS

Te vagy-e a zsidók királya?

EVANGÉLISTA

Jézus pedig monda néki:

JÉZUS

Te mondod.

EVANGÉLISTA

És mikor vádolák őt a főpapok és a vének, semmit sem felele. Akkor monda néki Pilátos:

PILÁTUS

Nem hallod-e, mily sok bizonyosságot tesznek ellened?

EVANGÉLISTA

És nem felel néki egyetlen szóra sem, úgy hogy a helytartó igen elcsodálkozik.

No. 53 Korál

Bízd utaidat

És mindazt, ami szíved bántja,

Gondos kezeire annak,

Aki az eget irányítja;

Aki a felhőknek, a szélnek és levegőnek

Útját, pályáját és futását megszabja.

Ő talál utat,

Amelyen lábaidal járhatsz.

No. 54 Rezitativo és Kórus**EVANGÉLISTA**

Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, akit akarának. Vala pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabásnak hívtak. Mikor azért egybegyülekezének, monda nékik Pilátus:

PILÁTUS

Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek: Barabást-e vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak?

EVANGÉLISTA

Mert jól tudta vala, hogy irigységből adták őt kézbe. Amint pedig ő az ítélőszékben ül vala, küldé ő hozzá a felesége, ezt üzenvén:

PILÁTUS FELESÉGE

Ne avatkozzál ama igaz ember dolgába; mert sokat szenvedtem ma álomban ő miatta.

EVANGÉLISTA

A főpapok és vének pedig reá beszéltek a sokaságot, hogy Barabást kérjék ki, Jézust pedig vesszítsék el. Felelvén pedig a helytartó, monda nékik:

PILÁTUS

A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek?

EVANGÉLISTA

Azok pedig mondanak:

KÓRUS

Barabást!

EVANGÉLISTA

Monda nékik Pilátus:

PILÁTUS

Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak?

EVANGÉLISTA

Mindnyájan mondanak:

KÓRUS

Feszíttessék meg!

No. 55 Korál

Mily csodálatos mégis ez a büntetés!

A jó Pásztor szenved juhaiért,

Az úr, az igaz, fizet

Szolgái bűnéért.

No. 56 Rezitativo**EVANGÉLISTA**

A helytartó pedig monda:

PILÁTUS

De mi rosszat cselekedett?

No. 57-58 Rezitativo és Ária**SZOPRÁN**

Ő mindnyájunkkal jót tett.

A vaknak visszaadta látását,

A sántát járóvá tette,

Atyjának ígéit hirdette nekünk,

Kiűzte a gonosz lelkeket;

Megvigasztalta a szomorúakat;

Pártját fogta a bűnösöknek és felemelte őket.

Mást az én Jézusom nem tett.

Üdvözítöm szeretetből akar meghalni

– Bünt nem ismer –

Hogy az örök kárhozat

És az Ítélet büntetése

Nehogy lelkemen maradjon.

Szeretetből *stb.*

No. 59 Rezitativo**EVANGÉLISTA**

Azok pedig még inkább kiáltoznak vala, mondván:

KÓRUS

Feszíttessék meg!

EVANGÉLISTA

Pilátus pedig látván, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet

vévén, megmosá kezeit a sokaság előtt,
mondván:

PILÁTUS

Ártatlan vagyok ez igaz embernek véréből; ti lássátok.

EVANGÉLISTA

És felelvén az egész nép, monda:

KÓRUS

Az ő vére mi rajtunk és a mi magzatainkon!

EVANGÉLISTA

Akkor elbocsátá nekik Barabást, Jézust pedig megostoroztatván, kezökbe adá, hogy megfeszíttessék.

No. 60-61 Rezitativo és Ária

ALT

Irgalmazz, Isten!

Itt áll az Üdvözítő megkötözve.

Ó ostromlás, ó ütések, ó sebek!

Álljatok meg, ti hóhérok!

Nem lágyít meg benneteket lelkének szenvedése,

Nyomorúságának látása?

Ó igen, a ti szívetek

Mint kízóoszlop,

Vagy annál is keményebb kell legyen.

Irgalmazzatok neki, hagyjátok abba!

Ha arcom könnyei

Nem elegendők,

Vegyétek akkor szívemet is,

Ám, ha majd vér patakzik

szelíden a sebekből,

Engedjétek áldozati kehellyé is válni!

No. 62 Rezitativo

EVANGÉLISTA

Akkor a helytartó katonái elvivék Jézust az őrházba, és oda gyűjték hozzá az egész csapatot; és levetkőztetvén őt, bíbor palástot adának reá. És tövisből fonott koronát tőnek a fejére, és nádszálat a jobb kezébe, és tétet hajtva előtte, csúfolják vala őt, mondván:

KÓRUS

Üdvöz légy, zsidóknak királya.

EVANGÉLISTA

És mikor megköpdösék őt, elvevék a nádszálat, és a fejéhez verdesik vala.

No. 63 Korál

Ó vérrel és sebekkel borított fő

Mit fájdalom és gúny övez!

Ó fő, melyet gúnyból

Tövissel koronáztak,

Ó fő, melyet máskor a legnagyobb

Tisztelet és ékesség övezett,

Most azonban olyan megvetett,

Hadd üdvözöljelek!

Te nemes arc,

Mely előtt retteg és fél

A nagyvilág,

Hogy leköpdöstek;

Hogyan lettél ilyen sápadt!

Tekinteted semmivel

Össze nem hasonlítható fényét

Ily gyalázatosan ki törte meg?

No. 64 Rezitativo

EVANGÉLISTA

És miután megcsúfolták, levevék róla a palástot és az ő maga ruháiba öltözteték; és elvivék, hogy megfeszítsék őt. Kifelé menve pedig találkoznak egy cirénei emberrel, akit Simonnak hívnak vala; ezt kényszeríték, hogy vigye az ő keresztjét.

No. 65-66 Rezitativo és Ária

BASSZUS

Testünk és vérünk bizony

A keresztet hordozni kényszerül;

Minél inkább javára van lelkünknek,

Annál nehezebb vállalunk azt.

Jöjj, édes keresztfa, így akarom mondani,

Jézusom, add mindig nekem!

S ha szenvedésem valaha túl nehezzé válnék,

Akkor segíts nekem elviselni.

Jöjj, édes keresztfa *stb.*

No. 67 Rezitativo

EVANGÉLISTA

És amikor eljutának arra a helyre, amelyet Golgotának, azaz Koponyahegynek neveznek, epével kevert ecetet adának neki inni; és megízlelvén nem akara inni. Minek utána pedig megfeszíték őt, eloszták az ő ruháit, sorsot vetvén; hogy beteljék a prófáta mondása: „Megosztóznak az én ruháimon és az én köntösömre sorsot vetének.”

És leülvén, ott őrzik vala őt. És a feje fölé illeszték az ő kárhoztatásának okát, oda írván:

EZ JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.

Akkor megfeszítének vele együtt két latrot.

Egyiket jobb kéz felől, és a másikat balkéz

felől. Az arramenők pedig szidalmazák vala őt, fejüket hajtogatván és ezt mondván:

KÓRUS

Te, ki lerontod a templomot és harmadnapra

főlépítéd, szabadítsd meg magadat; ha Isten

Fia vagy, szállj le a keresztről!

EVANGÉLISTA

Hasonlóképpen a főpapok is csúfolódván az írástudókkal és a vénekkel egyetemben, ezt mondják vala:

KÓRUS

Másokat megmentett, magát nem tudja

megmenteni. Ha Izráel királya, szálljon le most

a keresztről és majd hiszünk neki! Bízott az

Istenben; mentse meg most őt, ha akarja; mert azt mondta: Isten Fia vagyok.

No. 68 Rezitativo

EVANGÉLISTA

Akiket vele együtt feszítének meg, a latrok is ugyanazt hányják vala szemére.

No. 69-70 Rezitativo, Ária és Kórus

ALT ÉS KÓRUS

Ó Golgota, boldogtalan Golgota!
Az uralkodók urának
Itt kell gyalázatosan elpusztulnia.
A világ áldását és üdvét,
Mint elátkozottat feszítették keresztre.
Ki teremtette a földet és eget
El kell hagynia a földet és eget.
Az ártatlanságnak kell itt bűnösként meghalnia!

Lelkembe fájdalom hasít;

Ó Golgota, boldogtalan Golgota!

ALT

Lássátok, Jézus széttárta karját,
Hogy magához öleljen bennünket.
Jöjjetek!

KÓRUS

Hová?

ALT

Jézus karjaiba, ott
Keressétek a megváltást, vegyétek a
kegyelmet,
Keressétek!

KÓRUS

Hol?

ALT

Jézus karjaiban.
Éljetek, haljatok és nyugodjatok itt,
Ti elveszett csibék!
Maradjatok!

KÓRUS

Hol?

ALT

Jézus karjaiban.

No. 71 Rezitativo

EVANGÉLISTA

Hat órától kezdve pedig sötétség lőn mind az
egész Földön, kilenc óráig. Kilenc óra körül
pedig nagy hangon kiálta Jézus mondván:

JÉZUS

Éli, éli, lama sabaktani?

EVANGÉLISTA

Azaz: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el
engemet? Némelyek pedig az ott állók közül,
amint ezt hallák, mondának:

KÓRUS

Illést hívja ez.

EVANGÉLISTA

És egy közülök elfutván egy szivacsot vőn; és
megtöltvén ecettel és egy nádszálra tűzvén inni
ád vala néki. A többiek pedig ezt mondják vala:

KÓRUS

Hagyd el, lássuk, eljő-é Illés, hogy
megszabadítsa őt?

EVANGÉLISTA

Jézus pedig ismét nagy hangon kiáltván kiadá
lelkét.

No. 72 Choral

Ha majd egyszer el kell távoznom,
ne hagyj el engem!

Ha majd meg kell halnom,
lépj hozzám!

Amikor szívemet
a halál rémülete szorítja,
Ragadj ki a félelmekből
félelmed és szenvedésed erejével!

No. 73 Rezitativo

EVANGÉLISTA

És ímé, a templom kárpitja fölétől aljáig ketté
hasada, és a föld megindula, és a kősziklák
megrepedének; és a sírok megnyílnak, és
sok elhunyt szentnek teste föltámad, és
kijövé a sírokból a Jézus föltámadása után,
bementek a szent városba, és sokaknak
megjelenének.

A százados pedig és akik övele őrizék vala
Jézust, látván a földindulást és amik történtek
vala, igen megrémülének, mondván:

KÓRUS

Bizony, Istennek fia vala ez!

EVANGÉLISTA

Sok asszony vala pedig ott, akik távolról
szemlélődnek vala, akik Galileából követték
Jézust, szolgálván néki. Ezek között volt Mária
Magdaléna, és Mária, a Jakab és József anyja,
és a Zebedeus fiainak anyja. Mikor pedig
beesteledék, eljőve egy gazdag ember
Arimathiából, név szerint József, aki maga is
tanítványa volt Jézusnak. Ez Pilátushoz
menvén, kéri vala a Jézus Testét. Akkor
parancsolá Pilátus, hogy adják át a testet.

No. 74-75 Rezitativo és Ária

BASSZUS

Este, amikor már hűvösödött,
Ádám bukása akkor lett nyilvánvaló.
Este győzött a Megváltó a bűn fölött.
Este tért a galamb vissza
Olajággal a csőrében.
Ó szép idő! Ó, esti óra!
Istennel újra béke lett,
Mert Jézus keresztyén békét szerzett.

Halott teste nyugovóra tér.

Ó, kedves lélek, menj és kérd,
Hogy a halott Jézust neked adják.
Ó üdvös és drága emlék!

Tisztulj meg, szívem,

Magam akarom Jézust eltemetni.
Immár bennem kell neki
Mindörökre
Édes nyugalmat találnia.
Világ, távozz szívemből, bocsásd be Jézust!
Tisztulj meg *stb.*

No. 76 Rezitativo

EVANGÉLISTA

És magához vévén József a testet, begöngyölé
azt tiszta gyolcsba. És elhelyezé azt a maga új
sírájába, amelyet a sziklába vágatott; és a sír
szájára egy nagy követ hengerítvén, elméne.
Ott vala pedig Mária Magdaléna és a másik
Mária, akik a sír átellenében ülnek vala.
Másnap pedig, amely péntek után következik,
egybegyűlének a főpapok és a farizeusok
Pilátushoz, ezt mondván:

KÓRUS

Uram, emlékezünk, hogy az a hitető még
életében azt mondta volt: Harmadnapra
föltámadok. Parancsold meg azért, hogy
őrizték a sírt harmadnapig, nehogy az ő
tanítványai odamenvén éjjel, ellopják őt, és azt
mondják a népnek: Feltámadott a halálból; és
az utolsó hitetés gonoszabb legyen az elsónél.

EVANGÉLISTA

Pilátus pedig monda nékik:

PILÁTUS

Van őrségetek; menjetek, őriztessétek, amint
tudjátok.

EVANGÉLISTA

Ők pedig elmenvén, a sírt őrizet alá helyezék,
lepecsételvén a követ, az őrséggel.

No. 77 Rezitativo és Kórus

BASSZUS

Most az Úr nyugovóra tért.

KÓRUS

Jézusom, jó éjszakát!

TENOR

A kínnak, melyet bűneink okoztak, vége.

KÓRUS

Jézusom, jó éjszakát!

ALT

Ó, áldott halott,
Nézd, hogyan siratlak bánkódva és vezekelve,
Hogy bűnbeesésem téged ily nyomorúságba
taszított.

KÓRUS

Jézusom, jó éjszakát!

SZOPRÁN

Életreszóló, ezerszeres hála illesse őt a
sz szenvedésért,
Hogy üdvöm ily sokat ért.

KÓRUS

Jézusom, jó éjszakát!

No. 78 Kórus

Sírva ülünk le

És kiáltunk hozzád a sírba:
Nyugodj békében, békében nyugodj!
Nyugodjanak elgyötört tagjaid!
Nyugodj békében, békében nyugodj!
Sírod és a sírköved
Legyen a bánkódó lelkiismeretnek
Kényelmes párnája
És a léleknek nyugvóhelye.
Boldog megnyugvással
szenderedünk el.
Sírva ülünk le *stb.*

*A magyar szöveget
összeállította és részben
fordította: Winkler Lajos*